

Geronimo Stilton

EL LLIBRE
DELS JOCS
DE VIATGE

Estrella Polar

Geronimo Stilton

EL LLIBRE DELS JOCs DE VIATGE

Estrella Polar

El nom de Geronimo Stilton i tots els personatges i detalls relacionats amb ell són *copyright*, marca registrada i llicència exclusiva d'Atlantyc S.p.A. Tots els drets reservats. Es protegeixen els drets morals de l'autor.

Textos de Geronimo Stilton

Il·lustracions de Roberto Ronchi (disseny) i Valentina Grassini (color)

Disseny gràfic de Merenguita Gingermouse i Sara Baruffaldi

Direcció artística de Iacopo Bruno

Coberta d'Andrea Cavallini (disseny) i Christian Aliprandi (color)

Disseny gràfic de Laura Dal Maso / theWorldofDOT

Il·lustracions de les pàgines inicials i finals de Roberto Ronchi (disseny) i Ennio

Bufl MAD5 (disseny pàgina 123), Studio Parlapà i Andrea Cavallini (color)

Mapa d'Andrea Da Rold (disseny) i Andrea Cavallini (color)

Idea original d'Elisabetta Dami

Títol original: *Il libri de giochi delle vacanze*

© de la traducció: David Nel-lo, 2009

© 2004, Edizioni Piemme S.p.A., Palazzo Mondadori - Via Mondadori 1,
20090 Segrate - Itàlia

www.geronimostilton.com

International Rights © Atlantyc S.p.A., Via Leopardi 8, 20123 Milà - Itàlia
foreignrights@atlantyc.it / www.atlantyc.com

© 2008, 2016, Editorial Planeta, S. A.

© 2009, 2021, de l'edició en llengua catalana: Edicions 62, S. A.

Estrella Polar, Av. Diagonal, 662-664, 08034 Barcelona

www.estrellapolar.cat

info@estrellapolar.cat

www.geronimostilton.cat

Primera edició: juny del 2009

Primera edició en aquesta presentació: juny del 2021

ISBN: 978-84-18444-54-8

Dipòsit legal: B. 7.914-2021

Imprès a Catalunya

El paper utilitzat per a la impressió d'aquest llibre té la qualificació de paper ecològic i procedeix de boscos gestionats de manera sostenible.

Queda rigorosament prohibida sense autorització escrita de l'editor qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra, que serà sotmesa a les sancions establertes per la llei. Podeu adreçar-vos a Cedro (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra (www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 95 272 04 47). Tots els drets reservats.

Stilton és el nom d'un famós formatge anglès. És una marca registrada de l'Associació de Fabricants de Formatge Stilton. Per a més informació, www.stiltoncheese.com

TOT PER CULPA D'UN MON RATTY...

Abans que res, deixeu que em presenti. En dic Stilton, *Geronimo Stilton*. Sóc un rat força honrat, editor: dirigeixo *L'Eco del Rosegador*, el diari més famós de l'Illa dels Ratolins... i m'encanten els **bombons de formatge!**
Doncs, bé, bé, bé, tot va començar així...

Aquell matí, quan vaig arribar al despatx, la meva comptable, Franel·la Bitllo-bitllo, em va venir a trobar, esverada: —Senyor Stilton! No he pagat els impostos! **QUINA TRAGÈDIA!**

Jo vaig empal·lidir: —T'has descuidat de pagar els impostos? **QUINA TRAGÈDIA!**

Va entrar corrent la meva secretària Rata Lina: —S'ha descuidat de pagar els impostos? **QUINA TRAGÈDIA!**

Va entrar la meva germana Tea: —Ens hem descuidat de pagar els impostos? **QUINA TRAGÈDIA!**

Va entrar el meu cosí Martin Gala: —Que us heu descuidat de pagar els impostos? **QUINA TRAGÈDIA!**

Va entrar el meu nebodet preferit, Benjamí: —S'han descuidat de pagar els impostos? **QUINA TRAGÈDIA!**

La data límit per pagar els impostos era l'endemà... **QUINA TRAGÈDIA!**

Vam posar-nos a treballar com bojos.

Vam pensar de manera tan frenètica que van tocar les vuit del ves-

pre i no ens en vam ado-

nar. Després van tocar les

deu, les onze, mitjanit...

Mon Ratty

Cap allà a la una de la matinada, deprimat,

vaig començar a **ROSEGAR** bombo-

nets de formatge. Tot distret, vaig anar

manducant els de praliné amb mató, des-

prés vaig atacar els de mozzarella cremosa,

després les trufes de gorgonzola, després els de

formatge de cabra... Rosega que rosegaràs, a les

cinc de la matinada em vaig adonar que m'ha-

via menjat set caps de **Mon Ratty**. Escarritx!

M'agafava mal de panxa només de pensar-hi...

Al matí, Tea i Benjamí em van preguntar:

—I doncs?

Amb un sospir vaig assenyalar una enorme

pila de documents que hi havia damunt del

meu escriptori.

—Just a temps! Vet-ho aquí, tot acabat!

Després em vaig fregar els ulls, estava mort de cansament: —Estic desitjant anar-me'n a dormir...

Tea va fer un xisclet: —Geronimo! Però quants bombons **Mon Ratty** t'has cruspit?

Vaig intentar amagar les set capsas, **VERMELL DE VERGONYA**: —Ehm, escarritx, bé, jo...

Benjamí va esgüellar: —**TIET, HEM GUANYAT!** —mentre brandava un paper de plata.

—Dins de cada bombó **Mon Ratty** hi ha un numeret d'un concurs en què et poden tocar unes **SUPERLUXOSES** vacances a les Illes Felices per a quatre rosegadors. I... aquest és el numeret guanyador!

A mi se'm va escapar un badall:

—D'acord, bé, bé... quina il·lusió això d'haver guanyat... però ara deixeu-me anar a dormir...

Tea em va enxampar per la cua: —Ei, no, germanet, que hem de marxar tot seguit! **IMMEDIATAMENT!** El termini del premi s'acaba avui!

—Tiet, hem guanyat!

Vaig xisclar, amb els bigotis que em **VIBRA-
VEN** d'exasperació:

—Però tot s'ha d'acabar avui, em pregunto?

Martin Gala va entrar **CORDAENT**:

—Ho he sentit bé? Us ha tocat alguna cosa?

Jo en vull la meva part! Pensa que no faig broma, eh, cosinet?

Tea va esbufegar:

—Imagina't, ens han tocat unes vacances per a quatre a les Illes Felices, però aquell torratolins de Geronimo no hi vol anar!

Jo vaig bramar, cada cop més exasperat:

- Jo no sóc un torra-ratolins...
i, a més a més, és a mi a qui ha tocat,
i, a més, estic cansat, me'n vull anar a dormir!

Malgrat les meves protestes, un quart d'hora més tard ja érem a l'aeroport, disposats a marxar cap a les Illes Felices. **JO ESTAVA DE PÈSSIM HUMOR.**

Escarritx... odio viatjar!

Abans que me n'adonés ja érem dalt de l'avió, amb el **cinturó cordat**. Benjamí, assegut al meu costat, va esgüellar:

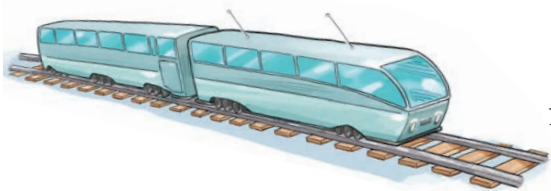
—Tiet, vols jugar a *prova d'imaginar-t'ho...*?

M'ho vaig passar tan bé que ni tan sols em vaig marejar!

Vam baixar de l'avió i vam agafar un taxi.

El taxista era un ratot que estava guilladot i va ar-

rencar amb una ~~XERRICADA~~ de pneumàtics per arribar a temps a l'estació. Jo estava pàl·lid com una mozzarella. Per distreure'm, Benjamí em va proposar que juguéssim plegats a *Tres en ratlla*.

M'ho vaig passar bomba!

Vam arribar a l'estació amb el temps just i vam saltar dalt del tren que ja marxava. Tea

i Martin Gala es van adormir, jo n'estava tip, de viatjar... Benjamí em va proposar que juguéssim a *supermegabingo*.

M'ho vaig passar bomba.

El viatge va prosseguir en un autocar de la companyia **Viatges Felços**. Per mil formatgets! A bord, hi viatjava un grup d'aficionats a les cançons folklòriques que van posar-se a cantar fins **esgàrgamellar-se!**

Martin Gala i Tea es van unir al cor...

A mi em va agafar un mal de cap impressionant. Però el meu adorat nebodet, Benjamí, em va proposar:

—Tiet, i si juguéssim a *Endevinar paraules*?

M'ho vaig passar bomba!

Per fi vam arribar al port. Allí vam pujar al vaixell immens que ens havia de portar fins a les Illes Felices.

Jo estava avorrit, superavorrit, megaavorrit de viatjar.

Però Benjamí em va proposar:

—Tiet, i si juguem al *joc dels anuncis*?

He d'admetre que em vaig divertir moltíssim.

Van passar els dies. Després d'una **LLARGUÍSSIMA**

travessia vam arribar a les Illes Felices, on

vam pujar dalt d'un **diver-
tit** taxi local que anava amb
pedals.

—Poseu-vos còmodes... El viatge serà més aviat **llarg**!

—va dir el taxista mentre pedalejava. Per sort Benjamí em va proposar que juguéssim al *joc dels contraris*.

M'ho vaig passar bomba!

Em vaig divertir tant que ni em vaig adonar que passava el temps.

Vam arribar a l'esplèndid hotel amb vistes al mar. Benjamí i jo ens vam posar el banyador, després **VAM CÓRREA** cap a la platja per banyar-nos.

Escarxofat sota les palmeres, amb les potes dins a l'aigua tèbia del mar

tropical, tot xar-

rupant un ge-

ladet de gor-

gonzola,

vaig sospirar feliç.

Ehm, comp-
tat i debatut,

El sol es ponía a l'horitzó...

...que bé que s'hi estava, de vacances, a les Illes Felices!

potser valia la pena viatjar tant per arribar en un lloc tan bonic com aquest... Comptat i debatut, el viatge tampoc no m'havia semblat tan pesat... gràcies a Benjamí.

m'ho havia passat bomba amb els jocs!

Benjamí va esguèllar:

—Tiet, per què no escrius un llibre amb tots els jocs que hem fet durant el **viatge?**

Podries titular-lo *El llibre dels jocs de viatge*.

El vaig abraçar tot acariciant-li tendrament les orelletes:

—Quina bona idea, Benjamí, nebodet meu,

bocinet de parmesà!

Quan vam tornar a ser a casa, vam escriure'l de debò. I va tenir un gran èxit! Des d'aleshores, cada cop que marxo de viatge, me l'emporto... i des d'aleshores, *m'ho passo bomba quan*

Escartitx!!!

EN MARXA...

Bon viatge a tothom!

